

Διψά η

ψυχή μου τον Κύριο και με δάκρυα Τον ζητώ. Πως να μη Σε ζητώ; Συ με ζήτησες πρώτος και μου έδωσες να γευθώ την γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος, και η ψυχή μου Σε αγάπησε έως τέλους.

Βλέπεις, Κύριε, τη λύπη και τα δάκρυά μου... Αν δεν με προσείλκυες με την αγάπη Σου, δεν θα Σε ζητούσα όπως Σε ζητώ. Αλλά το Πνεύμα Σου το Άγιο μου έδωσε το χάρισμα να Σε γνωρίσω και χαίρεται η ψυχή μου, γιατί Συ είσαι ο Θεός μου και ο Κύριος μου και Σε διψώ μέχρι δακρύων.

Ποθεί η ψυχή μου τον Θεό και Τον ζητώ, με δάκρυα. Εύσπλαχνε Κύριε, Συ βλέπεις την πτώση μου και τη θλίψη μου. Ταπεινά όμως παρακαλώ το έλεός Σου: Χορήγησέ μου, του αμαρτωλού, την χάρη του Αγίου Σου Πνεύματος. Η θύμησή της οδηγεί το νου μου να ξαναβρή την ευσπλαχνία Σου.

Κύριε, δώσε μου πνεύμα ταπεινώσεως, για να μη ξαναχάσω τη χάρη Σου και ξαναρχίσω να την θρηνώ, όπως θρηνούσε ο Αδάμ για τον παράδεισο και τον Θεό. Τον πρώτο χρόνο της ζωής μου στο Μοναστήρι, η ψυχή μου γνώρισε τον Κύριο εν Πνεύματι Αγίω.

Πολύ μας αγαπά ο Κύριος· αυτό το έμαθα από το Άγιο Πνεύμα που μου έδωσε ο Κύριος κατά το μέγα έλεος Του.

Εγέρασα και ετοιμάζομαι για το θάνατο και γράφω την αλήθεια από αγάπη για τον λαό.

Το Πνεύμα του Χριστού, που μου έδωσε ο Κύριος, θέλει να σωθούν όλοι, να γνωρίσουν όλοι τον Θεό.

Ο Κύριος έδωσε στον ληστή τον παράδεισο· έτσι θα δώσει τον παράδεισο και σε κάθε αμαρτωλό. Εγώ ήμουν χειρότερος κι από ένα βρωμερό σκύλο, εξαιτίας των αμαρτιών μου· σαν άρχισα όμως να ζητώ συγχώρεση από τον Θεό, Αυτός μου έδωσε όχι μόνο τη συγχώρεση, αλλά και το Άγιο Πνεύμα, και έτσι, εν Πνεύματι Αγίω εγνώρισα τον Θεό.

Βλέπεις αγάπη που έχει ο Θεός για μας; Ποιος, στ' αλήθεια, θα μπορούσε να περιγράψει αυτή την ευσπλαχνία Του;

Αδελφοί μου, πέφτω στα γόνατα και σας παρακαλώ, πιστεύετε στο Θεό, πιστεύετε πώς υπάρχει το Άγιο Πνεύμα, που μαρτυρεί για το Θεό σ' όλες τις εκκλησίες μας και στην ψυχή μου.

Το Άγιο Πνεύμα είναι αγάπη. Κι αυτή η αγάπη πλημμυρίζει όλες τις ψυχές των ουρανοπολιτών αγίων. Και το ίδιο Άγιο Πνεύμα είναι στη γη, στις ψυχές όσων αγαπούν τον Θεό.

Εν Πνεύματι Αγίω όλοι οι ουρανοί βλέπουν τη γη, ακούγουν τις προσευχές μας και τις προσκομίζουν στον Θεό.

Ο Κύριος είναι ελεήμων, αυτό το ξέρει η ψυχή μου, μα δεν μπορώ να το περιγράψω. Είναι στο έπακρον πρᾶος και ταπεινός και όταν Τον δη η ψυχή, τότε αλλάζει και γεμίζει από αγάπη για τον Θεό και τον πλησίον και γίνεται κι η ίδια πράη και ταπεινή. Μα αν χάση ο άνθρωπος αυτή τη χάρη, τότε θα κλαίει σαν τον Αδάμ μετά την έξωση του από τον παράδεισο. Οδυρόταν ο Αδάμ και όλη η έρημος άκουγε τους στεναγμούς του, τα δάκρυά του ήταν πικρά από την θλίψη και έκλαιγε για πολλά χρόνια.

Έτσι και η ψυχή που γνώρισε τη χάρη του Θεού και μετά την έχασε, πονά για τον Θεό και λέγει:

«Διψά η ψυχή μου τον Κύριο και με δάκρυα Τον αναζητώ».

Είμαι μεγάλος αμαρτωλός, και όμως είδα την άμετρη αγάπη και το έλεος του Θεού για μένα.

Από τα παιδικά μου χρόνια προσευχόμουν για όσους με πρόσβαλλαν και έλεγα: «Κύριε, μη τους καταλογίζεις αμαρτίες για όσα μου κάνουν». Όμως, παρότι μου άρεσε να προσεύχομαι, δεν απόφυγα τις αμαρτίες. Ο Κύριος όμως δεν θυμήθηκε τις αμαρτίες μου και μου έδωσε αγάπη για τους ανθρώπους. Η ψυχή μου επιθυμεί να σωθεί όλη η οικουμένη, να εισέλθουν όλοι στη Βασιλεία των Ουρανών, να δουν την δόξα του Κυρίου και να απολαύσουν την αγάπη του Θεού.

Κρίνω από την δική μου εμπειρία: Αν ο Κύριος αγάπησε εμέ τόσο πολύ, αυτό σημαίνει πως αγαπά όλους τους αμαρτωλούς, όπως αγάπησε κι εμένα.

Ω, η αγάπη του Κυρίου! Δεν έχω δυνάμεις να την περιγράψω, γιατί είναι άπειρα μεγάλη και θαυμαστή.

Η χάρη του Θεού δίνει δύναμη για ν' αγαπάς τον Αγαπημένο. Τότε η ψυχή έλκεται αδιάκοπα προς την προσευχή και δεν μπορεί να λησμονήσει τον Κύριο ούτε δευτερόλεπτο.

Φιλάνθρωπε Κύριε, πώς δεν ελησμόνησες τον αμαρτωλό δούλο Σου, αλλά γεμάτος έλεος με είδες από τη δόξα Σου και μου εμφανίστηκες με ακατάληπτο τρόπο.

Εγώ πάντα Σε πρόσβαλλα και Σε λυπούσα. Συ όμως, Κύριε, για τη μικρή μου μετάνοια μου έδωσες να γνωρίσω τη μεγάλη Σου αγάπη και την άμετρη αγαθότητά Σου.

Το ιλαρό και πράο βλέμμα Σου έθελξε την ψυχή μου.

Τι να σου ανταποδώσω, Κύριε, ή ποιόν αίνο να Σου προσφέρω;

Συ δίνεις την χάρη Σου, για να καίγεται αδιάλειπτα η καρδιά από αγάπη - και δεν βρίσκει πια ανάπαυση ούτε νύχτα ούτε μέρα από την θεϊκή αγάπη.

Η θύμησή Σου θερμαίνει την ψυχή μου, που τίποτε στη γη δεν την αναπαύει εκτός από Σένα. Γι' αυτό με δάκρυα Σε ζητώ, και πάλι Σε χάνω, και πάλι ποθεί ο νους μου την γλυκύτητά Σου, αλλά Συ δεν εμφανίζεις το Πρόσωπό Σου, που επιθυμεί νύχτα και μέρα η ψυχή μου.

Κύριε, δώσε μου να αγαπώ μόνον Εσένα.

Συ με έκτισες, Συ με φώτισες με το άγιο βάπτισμα, Συ συγχωρείς τα αμαρτήματά μου και μου δίνεις τη χάρη να κοινωνώ το τίμιο Σώμα και Αίμα Σου. Δώσε μου τη δύναμη να μένω πάντα κοντά Σου.

Κύριε, δώσε μου τη μετάνοια του Αδάμ και την άγια ταπείνωσή Σου.

Η ψυχή μου πλήττει στη γη και ποθεί τα ουράνια.

Ο Κύριος ήρθε στη γη για να μας πάρει εκεί που μένει Αυτός, η Πανάχραντη Μητέρα Του, η Οποία Τον υπηρέτησε στη γη για τη δική μας σωτηρία, και οι μαθητές και ακόλουθοι του Κυρίου.

Εκεί μας καλεί ο Κύριος, παρ' όλες τις αμαρτίες μας.

Εκεί θα δούμε τους αγίους Αποστόλους, που δοξάζονται ως κήρυκες του Ευαγγελίου. Εκεί θα δούμε τους αγίους προφήτες και ιεράρχες, τους διδασκάλους της Εκκλησίας. Εκεί θα δούμε τους οσίους, που αγωνίστηκαν να ταπεινώσουν με τη νηστεία τη ψυχή τους. Εκεί δοξάζονται οι δια Χριστόν σαλοί, που νίκησαν τον κόσμο.

Εκεί θα δοξάζονται όλοι, όσοι νίκησαν τον εαυτό τους, όσοι προσεύχονταν για όλο τον κόσμο και σήκωσαν πάνω τους τη θλίψη όλου του κόσμου, γιατί είχαν την αγάπη του Χριστού - κι η αγάπη δεν μπορεί να υποφέρει την απώλεια έστω και μιας ψυχής.

Εκεί θέλει να κατασκηνώσει η ψυχή μου. Εκεί όμως δεν θα μπει τίποτε ακάθαρτο, γιατί μπαίνουν με μεγάλες θλίψεις, με πολλά δάκρυα, με συντριβή πνεύματος.

Μονάχα τα παιδιά, που φύλαξαν τη χάρη του αγίου βαπτίσματος, περνούν εκεί χωρίς θλίψεις και γνωρίζουν εν Πνεύματι Αγίω τον Κύριο.

Νοσταλγεί η ψυχή μου τον Θεό και προσεύχεται μέρα και νύχτα, γιατί το όνομα του Κυρίου είναι γλυκό και πολυπόθητο για την προσευχόμενη ψυχή και την ελκύει στην αγάπη του Θεού.

Έζησα πολύ καιρό στη γη και άκουσα και είδα πολλά. Άκουσα πολλή μουσική που εγλύκαινε την ψυχή μου. Και σκεφτόμουν πώς, αν αυτή η μουσική είναι τόσο γλυκιά, τότε πολύ περισσότερο πρέπει να ευχαριστεί την ψυχή η ουράνια μελωδία, εκεί που δοξάζουν εν Πνεύματι Αγίω τον Κύριο για τα πάθη Του.

Η ψυχή ζει πολύ στη γη και αγαπά τα γήινα κάλλη. Αγαπά τον ουρανό και τον ήλιο, αγαπά τους όμορφους κήπους, τη θάλασσα και τα ποτάμια, τα δάση και τα λειβάδια. Αγαπά, ακόμη, και τη μουσική η ψυχή, κι όλα αυτά τα επίγεια την ευφραίνουν. Όταν όμως γνωρίσει τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, τότε δεν θέλει πια να βλέπει τα επίγεια.

... Κύριε πόσο πολύ αγαπάς τον άνθρωπο!...

... Ω Κύριε, κάνε μας άξιους για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, για να κατανοήσουμε τη δόξα Σου και να ζήσουμε στη γη με ειρήνη και αγάπη. Ας μην υπάρχουν πόλεμοι, κακία κι εχθροί κι ας βασιλεύσει μονάχα η αγάπη - έτσι δεν θα χρειάζονται πια στρατός και φυλακές και η ζωή θα είναι εύκολη σ' όλη τη γη....

... Γνωρίζω, Κύριε, πως αγαπάς τον λαό Σου, αλλά οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν την αγάπη Σου και θορυβούνται όλοι οι λαοί της γης και οι σκέψεις τους είναι σαν τα σύννεφα που τα παρασύρει ο άνεμος σ' όλα τα μέρη....

... Πόσο απέραντο είναι το έλεος του Θεού για μας!...

... Πολλοί πλούσιοι και ισχυροί θα πλήρωναν πολλά για να δουν τον Κύριο ή την Πανάχραντη Μητέρα Του, αλλά ο Θεός εμφανίζεται στην ταπεινή ψυχή και όχι στον πλούτο....

... Υπάρχουν άνθρωποι που εύχονται για τους εχθρούς τους ή για τους εχθρούς της Εκκλησίας την απώλεια και τα βάσανα στη φωτιά της κολάσεως. Σκέφτονται έτσι, γιατί δεν εδιδάχθησαν από το Άγιο Πνεύμα την αγάπη του Θεού. Όποιος την εδιδάχθηκε πραγματικά, αυτός χύνει δάκρυα για όλο τον κόσμο.

Λέγεις ότι είναι κακούργος κι ας καεί στη φωτιά του Άδη. Σ' ερωτώ όμως: αν ο Θεός δώσει σ' εσένα μια καλή θέση στον παράδεισο και δεις πεταμένο στις φλόγες εκείνον για τον οποίο τα ευχόσουν αυτά, άραγε δεν θα λυπηθείς τότε γι' αυτόν, όποιος κι αν ήταν, έστω και εχθρός της Εκκλησίας;...

... Κύριε, όλοι οι λαοί είναι έργο των χειρών Σου. Απομάκρυνε τους από την έχθρα και το μίσος και δώσε τους μετάνοια, για να γνωρίσουν όλοι την αγάπη Σου....

... Κύριε, σκόρπισε τη χάρη Σου στη γη. Δώσε σ' όλους τους λαούς της γης να γευθούν την αγάπη Σου, να μάθουν πως Σου μας αγαπάς σαν μητέρα κι ακόμη περισσότερο. Γιατί μπορεί κι η μητέρα να ξεχάσει το παιδί της, αλλά Σου ποτέ, γιατί

αγαπάς απείρως το πλάσμα Σου και η αγάπη δεν μπορεί να λησμονήσει....

... Αν γνώριζε ο κόσμος τη δύναμη των λόγων του Χριστού:

«Μάθετε απ' εμού, ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία», τότε όλος ο κόσμος, όλη η οικουμένη, θα εγκατέλειπαν όλες τις επιστήμες και θα μάθαιναν μόνον αυτή την ουράνια επιστήμη....

... Κι αν κανείς δεν μάθει την ταπείνωση, την αγάπη και την ακακία, τότε ο Κύριος δεν θα του δώσει τη γνώση του Εαυτού Του. Ψυχή όμως που γνώρισε αληθινά εν Πνεύματι Αγίω τον Κύριο και πληγώθηκε από την αγάπη Του, δεν μπορεί πια να Τον λησμονήσει, αλλά όπως ο άρρωστος θυμάται διαρκώς την ασθένειά του, έτσι και η ψυχή που αγαπά τον Κύριο πάντα θυμάται τον Κύριο και την αγάπη Του για όλο το ανθρώπινο γένος....

«Τώρα δεν αντιλαμβάνεστε την αγάπη μου για σας, αλλά θ' αρθεί η ώρα, οπότε το Άγιο Πνεύμα θα σας δώσει να την καταλάβετε».

«Μην αργείτε, ελάτε κοντά μου. Σας περιμένω με πόθο σαν παιδιά αγαπημένα και θα σας δώσω την ειρήνη μου και θα έχετε χαρά και η χαρά σας θα είναι αιώνια»....

... Γι' αυτό, αδελφοί, με όλες τις δυνάμεις σας φυλάγετέ την ειρήνη του Θεού, που σας δόθηκε δωρεάν. Κι αν κάποιος μας κακοποιεί, ας τον αγαπούμε, έστω και με κόπο, και ο Κύριος βλέποντας τον κόπο μας θα μας βοηθήσει με τη χάρη Του....

... Πόση χαρά είναι για μας ότι ο Κύριος όχι μόνο συγχωρεί τα αμαρτήματά μας, αλλά και δίνει στην ψυχή την γνώση Του, αρκεί μόνο να ταπεινωθεί. Κι ο τελευταίος φτωχός μπορεί να ταπεινωθεί και να γνωρίσει τον Θεό με το Άγιο Πνεύμα. Δεν χρειάζονται ούτε χρήματα, ούτε τίτλοι για να γνωρίσει κανείς τον Θεό, αλλά μονάχα η ταπείνωση. Ο Κύριος δίνεται δωρεάν, μόνο χάρη στο έλεος Του. Πριν δεν το ήξερα, αλλά τώρα βλέπω καθημερινά κάθε ώρα, κάθε λεπτό ολοφάνερα το έλεος του Θεού. Ο Θεός χαρίζει ειρήνη ακόμη και την ώρα του ύπνου και χωρίς τον Θεό δεν υπάρχει ειρήνη στην ψυχή....

... Συ εστόλισες τον ουρανό με τα άστρα, τον αιθέρα με τα σύννεφα, τη γη με τις θάλασσες, τα ποτάμια και τους πράσινους κήπους όπου κελαηδούν τα πουλιά, αλλά η ψυχή μου αγάπησε μονάχα Εσένα και δεν ποθεί τον κόσμο αυτό, έστω κι αν είναι ωραίος....

... Πού κατοικείς, Φως μου; Βλέπεις πως Σε αναζητώ με δάκρυα. Αν δεν εμφάνιζες Συ τον Εαυτό Σου σε μένα, δεν θα μπορούσα να Σε ζητώ τώρα όπως Σε ζητώ. Αλλά Συ ο ίδιος με αναζήτησες, εμέ τον αμαρτωλό και μου έδωσες να γνωρίσω την αγάπη Σου. Μ' άφησες να δω πως η αγάπη Σου για μας Σε οδήγησε στο Σταυρό και πέθανες μέσα σε πόνους για χάρη μας. Συ μου έδωσες να γνωρίσω πως η αγάπη Σου Σε κατέβασε από τους ουραμούς στη γη, ακόμη και στον Άδη, για να δούμε την δόξα Σου....

... Η αμαρτωλή ζωή είναι ο θάνατος της ψυχής, ενώ η αγάπη του Θεού είναι ο παράδεισος εκείνος της τρυφής, στον οποίο ζούσε πριν από την πτώση ο πατέρας

μας Αδάμ....

Η ΕΙΡΗΝΗ Όλοι επιθυμούν την ειρήνη, μα δεν ξέρουν πώς να την αποκτήσουν. Ο Μέγας Παΐσιος κυριεύθηκε από θυμό και παρακάλεσε τον Κύριο να τον ελευθερώσει από αυτό το πάθος. Ο Κύριος εμφανίστηκε σ' αυτόν και του είπε: «Παΐσιε, αν θέλεις να μην οργίζεσαι, μην επιθυμείς τίποτε, μη κρίνεις και μη μισήσεις κανένα και θα έχεις την ειρήνη». Έτσι κάθε άνθρωπος που κάνει το θέλημα του να υποχωρεί έναντι του Θεού και των ανθρώπων, θα είναι πάντα ειρηνικός στην ψυχή. Όποιος όμως αγαπά να κάνει το θέλημά του, αυτός δεν θάχει ειρήνη.

Ψυχή που παραδόθηκε στο θέλημα του Θεού υποφέρει εύκολα κάθε θλίψη και κάθε ασθένεια· γιατί τον καιρό της ασθένειας παραμένει στη θέα του Θεού και προσεύχεται: «Κύριε, Συ βλέπεις την ασθένειά μου. Εσύ ξέρεις πόσο αμαρτωλός και αδύνατος είμαι· βοήθησέ με να υπομένω και να ευχαριστώ την αγαθότητά Σου». Και ο Κύριος ανακουφίζει τον πόνο και η ψυχή αισθάνεται την εγγύτητα του Θεού και μένει κοντά στον Θεό γεμάτη χαρά και ευγνωμοσύνη.

Αν υποστείς καμιάν αποτυχία, σκέψου: «Ο Κύριος βλέπει την καρδιά μου και αν είναι θέλημά Του, όλα θα είναι για το καλό το δικό μου και των άλλων». Έτσι η ψυχή σου θα έχει πάντα ειρήνη. Αλλ' αν αρχίζει κανείς να παραπονείται: αυτό δεν είναι καλό, εκείνο δεν είναι όπως πρέπει, τότε ποτέ στην ψυχή του δεν θα υπάρχει ειρήνη, έστω κι αν νηστεύει και προσεύχεται πολύ....

... Ο Κύριος μας αγαπά κι έτσι μπορούμε να μη φοβόμαστε τίποτε, εκτός από την αμαρτία· γιατί εξαιτίας της αμαρτίας χάνεται η χάρη και χωρίς την χάρη του Θεού ο εχθρός παρασύρει την ψυχή, όπως παρασύρει ο άνεμος τα ξερά φύλλα ή τον καπνό....

... Το κατόρθωνε γιατί αγαπούσε τον λαό και δεν έπαυε να προσεύχεται γι' αυτόν: «Κύριε, δώσε την ειρήνη Σου στον λαό Σου».

«Κύριε, δώσε στους δούλους Σου το Πνεύμα Σου το Άγιο, για να θάλπει τις ψυχές τους με την αγάπη Σου και να τους οδηγεί σ' όλη την αλήθεια και σε κάθε αγαθό»....

... Έτσι, προσευχόμενος συνεχώς για τον λαό, διαφύλασσε την ειρήνη της ψυχής, ενώ εμείς την στερούμαστε, γιατί δεν υπάρχει μέσα μας αγάπη για τον λαό. Οι Άγιοι Απόστολοι και όλοι οι Άγιοι ποθούσαν την σωτηρία του λαού και, όταν βρίσκονταν ανάμεσα σ' ανθρώπους, προσεύχονταν διακαώς γι' αυτούς. Το Άγιο Πνεύμα τους έδινε τη δύναμη ν' αγαπούν τον λαό. Κι εμείς, αν δεν αγαπούμε τον αδελφό, δεν θα έχουμε ειρήνη....

... Ο Όσιος Παΐσιος ο Μέγας προσευχόταν για ένα μαθητή του που αρνήθηκε τον Χριστό. Ενώ λοιπόν προσευχόταν, του εμφανίστηκε ο Κύριος και του είπε: «Παΐσιε, για ποιόν παρακαλείς; Δεν ξέρεις πώς μ' έχει αρνηθεί;» Ο Παΐσιος όμως εσυνέχιζε να λυπάται τον μαθητή του και τότε του είπε ο Κύριος: «Παΐσιε, έγινες όμοιος με

μένα στην αγάπη».

Έτσι αποκτάται η ειρήνη και εκτός απ' αυτόν δεν υπάρχει άλλος δρόμος....

... Ψυχή αμαρτωλή, αιχμάλωτη στα πάθη, δεν μπορεί να έχει ειρήνη και χαρά εν Κύριω, έστω κι αν έχει όλα τα πλούτη της γης, έστω κι αν βασιλεύει σ' όλο τον κόσμο. Αν σ' ένα τέτοιο βασιλιά, την ώρα που διασκεδάζει σε συμπόσιο με τους πρίγκιπες του καθισμένος στο θρόνο του δοξασμένος, αν του πούμε ξαφνικά: «Βασιλιά, πεθαίνεις σε λίγο», τότε η ψυχή του θα ταραζόταν, θα έτρεμε από το φόβο και θα έβλεπε την αδυναμία του.

Πόσοι όμως υπάρχουν φτωχοί, αλλά πλούσιοι σε αγάπη για τον Θεό, που αν τους έλεγαν: «Τώρα πεθαίνεις», θα απαντούσαν ειρηνικά: «Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου. Ας είναι δοξασμένος ο Κύριος, γιατί με θυμήθηκε και θέλει να με πάρει εκεί, όπου πρώτος μπήκε ο ληστής»....

... Δόξα Σοι, Κύριε, γιατί τώρα έρχομαι σε Σένα και θα βλέπω αιώνια με ειρήνη και αγάπη το Πρόσωπό Σου. Το ιλαρό, πράο βλέμμα Σου αιχμαλώτισε την ψυχή μου και αυτή λιώνει για Σένα»....

... Αν όμως συνηθίσουμε να προσευχόμαστε θερμά για τους εχθρούς μας και να τους αγαπούμε, θα παραμείνει για πάντα η ειρήνη στις καρδιές μας.

Δεν μπορεί να έχει ειρήνη η ψυχή, αν δεν μελετά μέρα και νύχτα τον νόμο του Θεού. Γιατί αυτός ο νόμος γράφτηκε από το Πνεύμα του Θεού και το Πνεύμα του Θεού πηγαιίνει από τη Γραφή στην ψυχή. Κι η ψυχή αισθάνεται γλυκύτητα και ευχαρίστηση γι' αυτό και δεν θέλει πια ν' αγαπά τα επίγεια, γιατί η αγάπη για τα επίγεια ερημώνει τον νου. Η ψυχή τότε καταλαμβάνεται από αθυμία, αγριεύει και παύει να προσεύχεται. Κι ο εχθρός, βλέποντας πώς η ψυχή απομακρύνθηκε από τον Θεό, την σαλεύει και εύκολα συγχύζει τον νου με διάφορους άτακτους λογισμούς κι έτσι περνά ολόκληρη τη μέρα και δεν μπορεί να βλέπει καθαρά τον Κύριο.

Όποιος έχει μέσα του την ειρήνη του Αγίου Πνεύματος, σκορπίζει ειρήνη και στους άλλους. Όποιος όμως έχει μέσα του πνεύμα κακό, σκορπά και στους άλλους το κακό....

... Ο θυμώδης άνθρωπος υποφέρει ο ίδιος μεγάλο μαρτύριο από πονηρό πνεύμα, εξαιτίας της υπερηφάνειας του. Ο υφιστάμενος, όποιος κι αν είναι, πρέπει να το καταλαβαίνει και να προσεύχεται για τον ψυχικά άρρωστο προϊστάμενό του και τότε ο Κύριος, βλέποντας την υπομονή του, θα του δώσει άφεση αμαρτιών και αδιάλειπτη προσευχή. Είναι μέγα έργο ενώπιον του Θεού, το να προσεύχεται κανείς γι' αυτούς που τον αδικούν και τον προσβάλλουν. Εξαιτίας αυτού θα του δώσει ο Κύριος τη χάρη και θα γνωρίσει με το Άγιο Πνεύμα τον Κύριο. Κι έτσι θα υπομείνει τότε, χάριν του Κυρίου, με χαρά όλες τις θλίψεις και θα του δώσει ο Κύριος αγάπη για όλο τον κόσμο και θα επιθυμεί ολόψυχα το καλό για όλους και θα προσεύχεται για όλους όπως για την ψυχή του.

Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή ν' αγαπούμε τους εχθρούς και όποιος αγαπά τους

εχθρούς εξομοιώνεται με τον Κύριο. Η αγάπη για τους εχθρούς δεν είναι δυνατή παρά μόνο με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό, μόλις σε προσβάλει κανείς, προσευχήσου γι' αυτόν στον Θεό κι έτσι θα διατηρήσεις την ειρήνη του Θεού στην ψυχή σου....

... Αν κάποιος ως προϊστάμενος αναγκαστεί να δικάσει έναν άλλο για κάποιο παράπτωμα, πρέπει να παρακαλεί τον Κύριο να του δώσει συμπάσχουσα καρδιά, την οποία αγαπά ο Κύριος, και τότε θα κρίνει σωστά. Αν κρίνει όμως λαμβάνοντας υπόψη μόνο τα έργα του υποδίκου, τότε θα πέσει σε λάθη και δεν θ' αρέσει στον Κύριο.

Πρέπει να κρίνει κανείς με σκοπό τη διόρθωση του ανθρώπου και συνεπώς είναι ανάγκη να συμπονή ο δικαστής κάθε ψυχή, κάθε πλάσμα και κτίσμα του Θεού και να έχει καθαρή συνείδηση σ' όλες τις πτυχές της ζωής του και τότε θα βρει βαθιά ειρήνη στην ψυχή και τον νου....

... Αν εγνώριζαν οι βασιλιάδες και οι κυβερνήτες των λαών την αγάπη του Θεού, δεν θα έκαναν ποτέ πόλεμο. Ο πόλεμος προέρχεται από τις αμαρτίες και όχι από την αγάπη. Ο Κύριος μας εδημιούργησε κατά την αγάπη Του και μας παρήγγειλε να ζούμε με αγάπη.

Αν οι άρχοντες τηρούσαν τις εντολές του Κυρίου και ο λαός και οι υπήκοοι υπάκουαν με ταπείνωση, θα υπήρχε μεγάλη ειρήνη και αγαλλίαση πάνω στη γη. Εξαιτίας όμως της φιλαρχίας και της ανυπακοής των υπερήφανων υποφέρει όλη η οικουμένη....

Η ΧΑΡΗ ... Καλότυχοι εμείς, οι ορθόδοξοι χριστιανοί, γιατί μας αγαπά πολύ ο Κύριος και μας δίνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και με το Άγιο Πνεύμα βλέπομε την δόξα του Κυρίου. Για να φυλάμε όμως τη χάρη, οφείλομε ν' αγαπούμε τους εχθρούς και σ' όλες τις στενοχώριες μας να ευχαριστούμε τον Θεό....

... Για να έχει την χάρη, πρέπει να είναι εγκρατής σε όλα ο άνθρωπος: στις κινήσεις, στην ομιλία, στην όραση, στους λογισμούς, στην τροφή. Για κάθε είδους εγκράτεια βοηθάει η μελέτη του λόγου του Θεού, όπως λέγει η Γραφή: «ουκ επ' άρτο μόνο ζήσετε ο άνθρωπος, αλλ' επί ρήματι εκπορευόμενο δια στόματος Θεού». Η Οσία Μαρία η Αιγύπτια επήρε με τα δάκτυλά της λίγους κόκκους σιτάρι από τον Άγιο Ζωσιμά και είπε: «Αρκετό με τη χάρη του Θεού». Πρέπει να μάθουμε να τρώμε όσο γίνεται λιγότερο - αλλά με διάκριση κι αυτό, ανάλογα με την εργασία μας....

... Ω, πώς είναι ασθενική η ψυχή μου και δεν έχει δυνάμεις, για ν' ανεβώ στον Κύριο και να σταθώ μπροστά Του με ταπείνωση, να κλαίω μέρα και νύχτα! Ψυχή που γνώρισε τον Θεό, τον Δημιουργό και Ουράνιο Πατέρα της, δεν βρίσκει ανάπαυση στη γη. Και συλλογίζεται η ψυχή: «Όταν θα εμφανισθώ στον Κύριο, θα ικετεύσω το έλεός Του για όλο το γένος των χριστιανών». Και ταυτοχρόνως σκέφτεται: «Όταν δω το αγαθό Του Πρόσωπο, τότε δεν θα μπορέσω από τη χαρά μου ν' αρθρώσω λέξη. Γιατί ο άνθρωπος από την πολλή αγάπη δεν μπορεί να μιλήσει». Αλλά και

πάλι σκέφτεται: «Θα προσεύχομαι για όλο το ανθρώπινο γένος, για να επιστρέψουν όλοι οι άνθρωποι στον Κύριο και ν' αναπαυθούν κοντά Του, γιατί η αγάπη του Θεού «πάντας θέλει σωθήναι»....

... Όποιος τηρεί όλες τις εντολές, η καρδιά του θα αισθάνεται πάντα τη χάρη, έστω και λίγο. Η χάρη όμως αφαιρείται εξαιτίας της ματαιοδοξίας, ακόμη κι εξαιτίας ενός μόνον υπερήφανου λογισμού. Μπορεί να νηστεύει κανείς πολύ, να προσεύχεται πολύ, να κάνει πολλά καλά· αν όμως υπερηφανεύεται γι' αυτά, θα γίνει όμοιος με κύμβαλο που αλαλάζει, αλλά μέσα είναι αδειανό. Η κενοδοξία ερημώνει από τη χάρη την ψυχή και χρειάζεται πολλή πείρα και μεγάλος αγώνας για να νικήσεις αυτό το πάθος....

... Πώς να λησμονήσουμε τον Κύριο, εφόσον Αυτός είναι μέσα μας; Και οι Απόστολοι εκήρυτταν στους λαούς: «Μορφωθήτω ο Χριστός εν υμίν»....

... Ο Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ ήταν είκοσι επτά ετών όταν είδε τον Κύριο και Τον αγάπησε τόσο η ψυχή του, ώστε από τη γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος άλλαξε ολόκληρος. Μετά όμως, καταλαβαίνοντας ότι δεν είχε πια εκείνη τη χάρη, βγήκε στην έρημο και καθόταν επί τρία έτη σε μια πέτρα προσευχόμενος: «Ο Θεός ίλεως γενού μοι τω αμαρτωλώ»....

... Οι άνθρωποι εκτιμούν υπερβολικά τις γήινες επιστήμες ή τη γνωριμία με κάποιον επίγειο βασιλιά και χαίρονται όταν κάνουν παρέα μαζί του - αλλά αληθινά μεγάλο είναι μόνο το να γνωρίζουμε με το Άγιο Πνεύμα τον Κύριο και το θέλημά Του....

...Πόσο μεγάλο έλεος! Ο Κύριος θέλει να βρισκόμαστε κοντά σ' Αυτόν και στον Πατέρα και η ψυχή μας αισθάνεται πώς ο Κύριος είναι κοντά μας.

Αλλά τι έχουμε κάνει, Κύριε, για Σένα ή σε τι Σε ευχαριστήσαμε, ώστε να θέλεις, να είσαι μέσα μας και εμείς κοντά Σου; Εμείς Σε σταυρώσαμε με τις αμαρτίες μας και Συ θέλεις να είμαστε μαζί Σου; Ω, πόσο μεγάλο έλεος έδειξες σ' εμένα! σ' εμένα, που μου αξίζει ο Άδης και τα βάσανά του, Εσύ δίνεις τη χάρη του Αγίου Πνεύματος....

Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ Ο ΑΘΩΝΙΤΗΣ

Ι.Μ. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΕΣΣΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca